

בגיליון השבוע

// האם להתייחס לחודש אייר כבין הזמנים+ או כזמן קיץ- ?
// האם יש סיכוי לכה זמן להצליח? //

// קורונה, חתונות, ומה שביניהם //
// איך ממשיכים את חתונות הקורונה? //

דבר המערכת

קורונה, חתונות, ומה שביניהם

קשה להתעלם מן הקווים המקבילים שיש בין נגע הצרעת לנגיף הקורונה שהשתלט על חיינו. הריחוק, הבידוד, ימי הסגר, מסכות, כפפות, מחוץ למחנה וכו'. לא רק החולים או הזקוקים להיכנס לבידוד, אלא כולנו, כל העולם כמעט, נגזר עלינו להתכנס בתוך בתינו, להתרחק מאחרים ולהתנקות שוב ושוב.

האם זה אומר שעלינו להתחזק בשמירת הלשון שעליה באה הצרעת? ייתכן מאד, וכל אחד יעשה את חשבון נפשו בינו לבינו. אבל דבר אחד ברור: בדיוק כמו הצרעת, מדובר במהלך שייעודו הוא בסופו של דבר לטהר ולחטא ולהביא לתיקון, לקדם את האדם למצב טוב וטהור יותר, ואולי גם את כל העולם לגאולה, הלוואי.

בפרשיותינו, תזריע מצורע, אנו למדים על תהליך הטיהור שעוברים מנוגע הצרעת. בימינו זה נראה לנו כמעט בלתי אפשרי; הלא מדובר בביזיון נורא שמוטל על המיטהר, שעד כה, לדוגמא, התעטר בזקן יפה

המשך בעמוד הבא

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

פתחנו בגליונות הקודמים, בשאלה יסודית על התהליכים הפנימיים של מוח האדם:

מצד אחד האדם זקוק לסיוע תמידי בשנותיו הראשונות, ובלי עזרת הוריו ושאר הסובבים אותו אין לו שום סיכוי להעמיד את עצמו על רגליו לבדו, ומצד שני הוא מצליח להגיע להישגים כבירים בהמשך ימי חייו בצורה מעוררת השתאות, כששוב ושוב מפתיעים בני האדם ביכולות הטמונים בהם. אין חולק, וברור לכל, כי בעל החיים הנבון ביותר על פני האדמה הוא האדם.

לעומתו, הפרה מצליחה לעמוד על רגליה לאחר שעות ספורות מעת לידתה, היא יודעת להוביל את עצמה לעבר המזון שהיא זקוקה לו, ובגיל שנתיים, היא אף יכולה להיות אם בעצמה! אבל שם זה נעצר. לעולם היא לא תצליח להגיע ליכולות האדם, אלא תישאר תמיד באותה רמה שהיתה בה זמן קצר לאחר לידתה.

כדי ליישב את הסתירה הזו צריך לחדד את ההבדלים בין האדם לבין החי.

התפקיד של בעל חיים לעומת תפקיד האדם

בעלי החיים נבראו בששת ימי בראשית לפני בריאת האדם, משום שמטרת בריאתם היא לשמש את האדם בכל צרכיו. הפרה מביאה חלב ובשר, התרנגול מביא ביצים ובשר, וכן שאר בעלי החיים מועילים בשלל הצרכים שיש לאדם. וכשמטרת חייהם ברורה כל כך, אין צורך בהכנות ובהקדמות עד שיהיו ראויים לעלות על שולחנו של האדם, וזמן קצר לאחר לידתם הם כבר מוכנים ומזומנים לעמוד לרשותו.

המשך בעמוד הבא

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל

Alon@hagmach.org.il | או 6428158@gmail.com | או בפקס 02-6428158

מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ג (ניתן בעילום שם)

יו"ל ע"י הגמ"ח המרכזי | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרה"ג ר' יצחק אייזיק וינברג, הרב פנחס אריה רוזנטל, הרב יעקב סירוטה, הרה"ג ר' אשר וסרמן | עיצוב גרפי: ר.ק. | לפניית לועדה הרוחנית: הרה"ג ר' חיים כהנא 5610681@gmail.com

מנגד, האדם לא בא לעולם למטרה אחרת, מלבד השלמת עצמו להיות עבד ה'. ובשביל למלאת תפקיד זה בשלימות, חובה עליו להכיר היטב את התפקיד ולהתכונן לו. הכרת התפקיד שלו אינה יכולה להגיע יחד עם לידתו, שכן היא צריכה התבוננות עצמית, הבנה והחלטה. לכן הוא צריך הכנות והדרכות, באמצעותן יוכל לברר ולהכין לעצמו דרך שבה ימשיך לכל ימי חייו, עד שיצליח להשלים את המטרה שלשמה ירד לעולם.

וכאן יצר הקב"ה מנגנון, שאין דרך לעבור את מסלול החיים מבלי לעבור דרכו.

מנגנון זה נקרא "חינוך", ובלעדיו לא יכול אף אדם להתקדם בחייו. אם לא יקבל האדם תמיכה וסעד בתקופת חייו הראשונה, הוא לא יצליח להתקדם לעולם.

אבל אדם שמתחנך היטב, ובכל שנותיו הראשונות הוא עסוק בלמידה והכנת עצמו למסגרת החיים המתנהלים כאן בעולם הזה, אזי ניתנת לו האפשרות להגיע למיצוי יכולותיו ואף להישגים כבירים שאין בעל חי אחר המשתווה לו בהם.

חלק החיים הראשון מוקדש ללמידת החלק השני

בחז"ל מבואר, כי פרק הזמן הדרוש לאדם להיות "מחונך", הוא עד הגיעו קרוב לגיל כ"ח. בתחילת שנים אלו הוא סמוך על שולחן הוריו, המקדישים לו שעות רבות מזמנם כדי להכיר לו את כל צדדי החיים וההתמודדויות הצפויות לו במהלכם, ובהמשכם הוא מתקדם לבתי החינוך, שם עוסקים במשך כל היום בהכנת האדם לכל ימי חייו בעולם הזה.

הבנת תשובה זו יכולה להביא לחיזוק באמונה, כשניכר לעין היטב עד כמה נבדל האדם מכל החיים אשר על פני האדמה, משום שהסיבה שהוא נמצא כאן בעולם היא לשם כבישת יצרו הרע והתקדמות בכל ימי חייו אל המטרות אשר הוצבו לו מבורא כל העולמות.

ומעבר לכך, מובן כעת היטב עד כמה מקומם של ההורים והמחנכים נחוץ מאין כמותו בעולמם של הצעירים. הם לא מהווים רק 'מסגרת תומכת' לכל צעיר, אלא הם אלו שיועזו בידי ההשגחה העליונה להיות אלו שיעצבו בידיהם את כל עולמו של המתחנך. בידיהם, ובכלים שימסרו בידיו, הוא ישכיל להשתמש בשנות חייו להתעלות ולקיום רצון ה', וח"ו להיפך, אם לא יבינו את גודל התפקיד שבידם.

מכאן ניתן לקבל ולהבין מעט על נחיצות וחיבות החינוך, דבר העומד במרכזו של עם ישראל מאז היותו לעם, וכפי שנלמד בפרקים הבאים בעז"ה.

בימים אלו בדרך הטבע היו אמורים להיפתח אלפי ישיבות ותלמודי תורה ברחבי העולם, חלף זאת לצערנו המוסדות בכל מקום בעולם סגורים על בריח, כשהלימוד מתבצע בתוככי הבתים, ומקומם של ההורים כמחנכים תופס את מקום המלמדים, הרמ"ים והמשגיחים.

עלינו ההורים, לקחת תפקיד זה ברצינות ובאחריות מרובה. אנו לא בייבי-סיטר ולא שומרים על הילדים. הם בידינו כי הקב"ה ייעד אותנו לעצב את חייהם, לחנך אותם, לכוון אותם בדרך העולה בית ק-ל. בידינו הדבר.

ניתן גם להאזין מידי יום לשיעור היומי הנמסר בהיכל ישיבת "באר התורה" לאחר תפילת שחרית, ובו מסרים חינוכיים מפרשת השבוע.
מספר הטלפון: 2 > 1 > 077-314-1174

היורד על פי מידותיו, ובמהלך הטהרה הוא מגולח מכף רגל ועד ראש. פנים חדשות באות לכאן כפשוטו... איך אפשר להוציא אחר כך את האף החוצה?

אבל בפאזל הזה חסר לנו את החלק העיקרי, שנתן לכל המיטהרים את הכוח לעבור כל דבר ובלבד ששיגו את המטרה הנכספת: תחושת הטהרה. לאחר הטבילות, ההזאות, הקורבנות וכל תהליך התשובה, הוא שב בן אדם חדש, מטוהר, נקי וזך. ואיך לך שמחה שלמה וגדולה מזו! והדבר הזה, הוא שנתן להם את הכח לעבור את כל זאת, גם במחיר ביזיון גדול.

בספרים מובא ש'נגע' אותיות 'ענג', ו'צרעת' אותיות 'עצרת'. וזה הסוד: הצרעת נועדה לעצור את האדם - 'עצרת' - לתת לו להבין את משמעות דיבוריו ומעשיו, לא להמשיך הלאה. או אז הוא יוכל להפוך את הנגע ללא פחות מ: ענג. הרי זו המטרה בסופו של דבר, לתקן ולהביא למצב טוב יותר. שכן אין ייעוד בעצם הצרעת, אלא למה שהיא תגרום בנפש האדם פנימה. הפתגם העממי מגדיר זאת כך: להפוך את הלימון ללימונדה...

כיהודים מאמינים אנו יודעים שכל עסק הקורונה הזה הגיע עלינו מן השמים במטרה מסוימת. גם כקריאה פרטית אל כל אחד ואחד, אבל גם ככלל. אין כל ספק שמצופה מאיתנו לשנות משהו בעקבות הקורות הגדולות הפוקדות את עולמנו. לא ייתכן שכל זה יעבור ואנו לא נצא מחוזקים ומתוקנים יותר.

בוודאי, והרחבנו על כך רבות בגליונות האחרונים, שהקב"ה מצפה מאיתנו לשינוי רוחני מן היסוד, בתחומים רבים, ובהתבוננות נכונה על ייעודינו ומטרת קיומינו בעולמו. יחד עם זאת, תופעות הלוואי שהביאה עמה המגיפה, יצרו מצבים מחודשים שלא הורגלנו אליהם, התרחקות מחיי השפע שקדמו לתקופה זו, פחות קניות, פחות

המשך בעמוד הבא

חתונות הקורונה

מאז פרסום המאמר על חתונות הקורונה, זרם התגובות אינו פוסק.

נוכחנו בשמחה לגלות, שהנושא חשוב ויקר מאד לציבור, וכי הצורך בשינוי מן היסוד - זועק מהשטח, ומגיע מכל שכבות הציבור. אנו נמשיך ונייחד מקום מכובד לתגובותיכם המגוונות, בתקווה שהדבר יסייע למהפך בעז"ה.

**אתם מוזמנים להמשיך ולכתוב לנו את דעתכם בענין
ניתן לכתוב לדוא"ל: Alon@hagmach.org.il
או לדוא"ל: 6428158@gmail.com**

בילויים על סוגיהם השונים, ולשמחת כולם גם - הצטמצמות באירועים ושמחות. כעת, כשניצני החזרה לשגרה נראים באופק, כדאי ונחוץ לחשוב ולתכנן, כיצד נשמר ונשריש את אותם השינויים, עד שיהפכו לנורמה.

הגמ"ח המרכזי, באמצעות בטאון זה, הניף בתקופה זו בין השאר, את דגל צמצום גודל אירועי החתונות. כמפעל שהוקם במיוחד לצורך הזה, לסייע בעד ההורים לעמוד בנטל העצום של נישואי הילדים, צבר הגמ"ח המון ידע מן השטח - אודות המצוקה הכלכלית הבלתי אפשרית שהאירועים המופרזים הללו גורמים, אשר מתווספת להוצאה העיקרית האדירה - דירה לזוג המאושר. הורים כורעים תחת הנטל, מעמיסים על גוום השחוח עוד ועוד חובות והתחייבויות, שבאות כמעט בהכרח על חשבון בריאות גופם ונפשם, ועל חשבון שלוותם הרוחנית והגשמית.

ואם דירה היא הכרח בל יגונה (וגם בה יש כר רחב לפעול ולהשפיע על הציבור כי יאות להשתקע בפריפריה התורנית, ואנו עוסקים בנושא זה תמידין כסדרן), הרי שהוצאות האירועים הגרנדיוזים, שאין בהם כל תועלת אמיתית, נחשבים לדעת רבים בזבוז ממון פשוטו כמשמעו, וחובה להציב מולם תמרור עצור רבתי, ויפה שעה אחת קודם.

כעת הביאנו הבורא אל צומת דרכים. בידינו, בכוח אחדותנו, להביא לשינוי תודעתי עמוק וגורלי בתחום זה. ואולי, אם יצליח הדבר, נוכל לראות איך מן העז הזה יצא מתוק גדול.

מאז שהונף הדגל הזה, הוא מתנופף באינספור מקומות. ניכר כי הוא התפרץ לדלת פתוחה ונח על קרקע פוריה. אם לשפוט לפי אלפי התגובות, בכתב ובעל פה, אין ספק שהציבור בשל לשינוי. כולם כבר מבינים שהשמחה אינה מותנית בגודל האירוע ובמחיר המנה. ו'חתונות הקורונה' יוכיחו: אפשר

אפשר לפרסם מספר טלפון ולפתוח רשימה של אנשים שמסכימים לחתן בבית כפי שעושים כעת בימי משבר הקורונה, ולפני שסוגרים שידוך ניתן יהיה גם לברר מראש אם משפחה פלונית רשומה ברשימה והתחייבה לחתן בבית - אם זה מתאים לך תסגור איתם שידוך, אם לא תחפש אנשים שישכימו לחתן באולם... ושיהיה המצב, שיהיה חריג מאד מי שיחליט לחתן באולם.

מי שיש לו - לבריאות. אבל לא שזה יהיה כנורמה שחייבים לחתן באולם. אדרבה, הנורמה תהיה לחתן בבית, ומי שרוצה בונוס שיחתן באולם.

בברכה, ברוך. ל

לדעתי, יש להכניס לתמונה מייד את ארגוני חסד העוזרים לצרכי נישואין מכל קהילות הקודש ובני הישיבות וחצרות החסידים, ולעשות ישיבה עם מועצות גדולי התורה, אדמו"רים וראשי הישיבות שליט"א.

ולא להמתין שיעבור זמן, מיד להמשיך לעשות רק חתונות שמחות ללא עלויות מיותרות, לאסור בתכלית האיסור לעשות חתונות יקרות כמו שהיה עד עתה, ומי שיש לו כסף מיותר, שיעזור לאלה שאין להם או יחזיק אברכים בעלי משפחות שאין להם פרנסה.

בברכת התורה, ס.מ

אני ממש מסכימה! גיסי התחתן בחצר של וילה בבית חילקיה.

המקום היה נראה מדהים!! ממש חתונה מהאגדות!! השמחה ממש הרקיעה שחקים.

אמרתי אח"כ לבעלי שאני מרגישה צער שהחתנתי בחתונה רגילה... זאת היתה חתונה ממש מיוחדת!

שירה. ק

לדעתי ולצערי המצב הקודם יחזור כשיסתיים הקורונה!

כדי שזה לא יקרה יש צורך בשינוי רציני ביותר בדעת הקהל. שהחתנים והכלות לא יתביישו ולא ידרשו את כל הפאר וכמויות המוזמנים המוגזמות.

עם כל הרצון הטוב, אני לא רואה תרחיש שהציבור לא יחזור לחתונות רגילות ובגדול. וחבל שכך.

יוסי. ב

להמשיך לעשות רק חתונות שמחות ללא עלויות מיותרות, לאסור בתכלית האיסור לעשות חתונות יקרות כמו שהיה עד עתה, ומי שיש לו כסף מיותר, שיעזור לאלה שאין להם או יחזיק אברכים בעלי משפחות שאין להם פרנסה.

זה ברור שיש משהו מיוחד בחתונה מצומצמת שיש בה מעט משתתפים והיא מושקעת בתכנון מרבי, ההוצאות פוחתות והשמחה יותר משפחתית.

אך אי אפשר להתעלם מהעובדה שלחתונים צעירים ישנם חברים, ובישיבות גדולות ישנם המון חברים, וכן מצד הכלה ישנן בכל כיתה כחמישים בנות סמינר, וכל אחד רוצה שהשמחה שלו תהיה מושלמת, שכולם ישמחו וישמחו. ולכן תישאר העדפה ברורה אצלם שתהיה שמחה גדולה.

כמו כן, גם למחותנים ישנם הרבה חברים וגם הם מעוניינים שכל אחד שרוצה יבוא לשמח את החתן והכלה בלי פגיעות והעלבות.

וברגע שמצמצמים את האנשים הדבר יכול ליצור תחושה של פגיעה שההוא מוזמן וההוא לא, והדבר עלול לגרום קנאה מסויימת מחד ופגיעה מאידך.

וודאי שהמצב היום כבר עבר את הגבול, אבל ההוצאה הגדולה נובעת לא רק מכמות המוזמנים אלא גם מהשקעה גדולה ויקרה באינספור תחומים: בעיצובים, בצלם, בוידאו, בתזמורת, שמלת כלה, איפור, לבוש לכל המשפחה וכו'.

ולכן הפתרון הוא לעשות 'תקנות' כמו אצל החסידים, סכום מוקצב וברור מראש לכל מטרה. זה ייתן חתונות שיויוניות ללא משוא פנים בין עשירים לפחות מהם וכן יוזיל בפועל את המחירים (כי ברגע שיהיה סכום אחיד לכולם, בעלי המקצוע יהיו חייבים להוזיל מחירים). זה גם יסייע לתכנן מראש את כל הסכומים וכתוצאה מכך השמחה של כולם תהיה שלימה.

אגב, טיפ קטן למחתנים: תמיד מומלץ להקציב סכום הגיוני מראש לכל הוצאות החתונה ולא לחרוג ממנו לשום מטרה, וכך אפשרי לצלוח את התקופה הזאת בצורה יותר רגועה ובלי הפתעות.

ישראל מאיר זוזות

שלום

בענין מאמרכם החשוב על ארוע החתונה.

כמי שעומד בס"ד לחתן בקרוב, לי ולמחותני הבעיה נעוצה בעצם במתחתנים ולא במחותנים! היינו, החשש מלצער את החתן והכלה מחתונה "מסכנה ולא שמחה"!

לדעתי חלק נכבד ואולי עיקרי של הפרסומת ושטיפת המח לשינוי תפיסה, צריך להיות על לוחות המודעות בישיבות וסמינרים וע"י הרמיי"ם ומדריכי החתנים!!! שטיפת מח מסיבית על תוכן המאמר שכתבתם ולהביא מראות וראיונות מהשמחות בזמן האחרון כדי להמחיש כמה אפשר להגיע לשמחה וכמה טיפשות וקטנות וחוסר התחשבות יש בציפיה וההתמסכנות לחתונות ראוותניות, ועי"ז ליצור שינוי תפיסה או לפחות אי נעימות של המתחתנים שלפחות תביא לחיסכון גם בחתונות באופן הרגיל [היינו תזמורת, צלמים, אוכל, מס' בחורים וכדו' - צנוע יותר].

לא נעים לי להיות מאלו שיודעים להציע - אך לא לעשות, ואני מוכן בשמחה להשתתף בתקצוב פרסומות כנ"ל - ומקווה שע"י השתתפות הורים רבים אפשר יהיה להגיע למסה של פרסומת [פשוט שלאחר התייעצות עם גדוה"ת שהרי יתכן שדעתי דעת "בעלי בתים" - היפך דעת תורה].

בברכה וציפיה

שמואל פ. 05331 74944

בהחלט לשמור באמת באירוע מצומצם, חמים, ביתי ומשפחתי. ואולי אף הרבה יותר. כשמעל צווארי ההורים המחותנים יירד באחת עול כבד מנשוא, הם יוכלו להתפנות בכל לבם לשמחה במעונם.

אנו ממשיכים להביא בגליון זה ובגליונות הבאים, תגובות רבות בנושא זה שקיבלנו מן הקוראים. אנו קוראים ומזמינים אתכם להמשיך ולכתוב לנו, ולשתף את הציבור הרחב ברעיונות ותובנות שיועילו לשינוי המיחול.

הלוואי שמן העת הזו תצא הבשורה הזו, לרווחתינו ולרווחת ילדינו אחרינו. בידינו הדבר. ■

אנחנו עומדים בפתיחת זמן קיץ, כשפעם ראשונה בהיסטוריה כל בחור ואברך בביתו!

שאלות רבות נשאלות ע"י רבבות בני התורה:

- ◆ האם להתייחס לחודש אייר כ'בין הזמנים פלוס', או כ'זמן קיץ מינוס'?
- ◆ האם יש סיכוי לכוזה זמן להצליח?
- ◆ כיצד מתפקדים בו?
- ◆ ובעיקר: כיצד מתגדלים ממצבים קשים וקונים בו קנינים שאי אפשר לקנות בזמנים רגילים?

מומלץ מאד לשמוע שיחה שנאמרה ביום רביעי לבני אחת הישיבות הגדולות על שאלות הרות גורל אלו.

עוד בשיחה:

- ◆ מה לומדים מצרעת בתים על זה?
- ◆ מה דעת מרן ר' ירוחם על זה?
- ◆ מה קנה מרן ר' משה פיינשטיין בעת המלחמה?

ניתן להאזין בקול הלשון:

073-2951669 שלוחה 1-2-23